

EL LLENGUATGE

De les oracions subordinades

(I)

Certes oracions subordinades —causals, concessives, finals, temporals i condicionals— tant es poden col·locar després com abans de l'oració principal, i fins i tot inserides dins d'aquesta oració. I si es coòquen després, és també possible que vagin separades de l'oració principal de què depenen per un signe de puntuació major, com un punt. Així, tant podem dir *Anirem a la manifestació encara que els requi*, com *Encara que els requi anirem a la manifestació*, i fins i tot, com hem dit, *Anirem a la manifestació. Encara que els requi*.

Es normalment la conjunció de subordinació que determina aquestes diverses possibilitats. Observem, així, que la conjunció causal *perquè*, encara que habitualment introdueix oracions subordinades que vénen després de la principal, pot ésser també el mot inicial de l'oració composta, amb què, per tant, la subordinada precedeix la principal. En trobem molts exemples en les proses de J. V. Foix: *Perquè han ullprés la pubilla del Mas, tocant al riu, els bous de la llaurada, quan ella els mira, s'aixequen nou pams de terra*. Però també en podem trobar en textos de caràcter més popular, com en el conegut *Romanç de Santa Llúcia*, de Sagarra (musicat per Toldrà): *Perquè avui és Santa Llúcia, dia de l'any gloriós, pels volts de la plaça Nova passava amb la meva amor*. En canvi, si l'element conjuntiu és la conjunció *car* o la locució *com que*, l'oració subordinada no pot anar sinó després o abans, respectivament, de la principal. (Les oracions introduïdes per la locució *com que* poden també col·locar-se després de la principal, però a tall d'oracions independents, i amb un valor expressiu,

molt assenyalat per una entonació característica en el llenguatge oral: *Sempre va a platea. Com que li paguen les entrades...*)

Les oracions subordinades anomenades concessives, introduïdes normalment per locucions com *encara que*, *malgrat que*, *per més que*, *tot i que*, etc., són les que admeten una posició més lliure i, de fet, tan usual és que vagin precedides per la principal com a la inversa. Els exemples següents, que admeten tots ells la inversió, ho mostren clarament: *Hi anirem encara que faci mal temps*, *Hi vaig accedir malgrat que no hi estava d'acord*, *No m'ho acabo de creure per més que m'ho diguis tu*, *Discuteixen sovint tot i que s'avenen força*.